

EL SIGNUM per la Mercè Augé homenatja una vida de dedicació a les entitats i l'ensenyament

El passat divendres 14 de gener el Teatre Comarcal de Solsona es va quedar petit per acollir l'acte de lliurament del XIV Premi SIGNUM que enguany continua amb el format iniciat l'any passat, tot separant la proclamació oficial (que va tenir lloc el passat 17 de desembre al Pati Gòtic del Consell Comarcal) del lliurament del premi, amb l'objectiu de dotar-lo així de més solemnitat i alhora permetre que un major nombre de públic pugui ser-hi present.

L'acte va comptar, entre les autoritats, amb el president del Consell Comarcal, la presidenta de la Fundació Francesc Ribalta, l'alcalde de Solsona, diputada al Parlament de Catalunya pel Solsonès i diputada provincial, alcaldessa de la comarca, consellers comarcals, familiars, companys i amics.

Van presentar l'acte dos ex-alumnes de l'Escola de Lladurs que havien tingut de mestra a la Mercè Augé: l'Ester Vila i el Jaume Vila, perquè des de l'organització els va semblar adient que dues generacions d'alumnes que han tingut com a mestra la Mercè poguessin ser presentant l'acte.

A més de l'escola, hi ha altres motius que han fet que al llarg dels anys haguem pogut compartir amb la Mercè activitats i moments diversos: l'escoltisme, l'Orfeó, sortides, activitats esportives.

El Premi SIGNUM s'instaurà per primera vegada l'any 1997 pel Consell Comarcal del Solsonès i s'ha anat lliurant ininterrompudament a persones i entitats que, tant per la seva vàlua professional com per la seva qualitat humana han destacat en la nostra comarca. Com cada any, el Ple del Consell Comarcal del Solsonès es reuneix en caràcter extraordinari per tal d'aprovar la proposta presentada per la Fundació Francesc Ribalta, i així conèixer el nom del mereixedor del guardó.

Marià Chaure, president del Consell Comarcal, va llegir l'acord del Ple Comarcal, subratllant que "ha estat un encert la instauració del premi tot lloant la tasca de la Fundació i agraint al president que el va promoure. De les diverses opcions que hi ha cada any, enguany s'ha optat per una persona que representa constància i energia i que ha dedicat bona part si no tota la seva vida a l'ensenyament i a la formació dels més joves sense descuidar la seva aportació personal al món de les entitats i del govern de la seva ciutat. Pel seu entusiasme i fermesa en el dia a dia inculcant des de l'ensenyament i el lleure uns valors del tot necessaris per arribar a formar una societat més digna d'una banda i de l'altra per la seva implicació i compromís en la cultura i el bé comú, el Premi SIGNUM ha estat enguany per la Mercè Augé i Pellicer."

L'Ester i el Jaume, ex alumnes de l'Escola de Lladurs, van presentar l'acte

A primera fila, autoritats i la guardonada

Francesc Xavier Roca llegint la glossa

Després de recollir el guardó, la Mercè va dirigir unes paraules d'agraïment:

"En aquest moment tan especial per a mi només em surt una sola paraula: gràcies, moltes gràcies.

Quan van comunicar-me que m'havien concedit el premi SIGNUM em vaig quedar completament descol·locada perquè mai m'havia imaginat que podia ser jo l'escollida.

Fins i tot la meva resposta crec que potser no va ser del tot correcta, que serveixi aquest moment per demanar disculpes.

Passat el primer ensurt i sentint un gran respecte per les persones i entitats que han estat guardonades només em resta expressar el meu agraïment a tots els que heu treballat perquè aquesta celebració es pogués dur a terme.

Si aquest guardó és també una trajectòria he de donar gràcies a tots vosaltres que m'heu acompanyat al llarg de la meua vida.

Gràcies a les Escoles Rurals (i aquí va llegir un resum del poema titulat "l'Escola del meu poble" que va dedicar-li l'amic Cèsar, mestre de Lladurs, en motiu de la seva jubilació).

Gràcies als alumnes de l'Escola de Torredenegó, de Castellar de la Ribera, amb els quals era conscient de l'esforç que feien per venir a l'escola en unes circumstàncies que moltes vegades els eren adverses.

Gràcies molt especials als pares i alumnes de l'escola de Lladurs, lloc on em vaig jubilar, del qual guardo tants bons records que difícilment podré oblidar.

Gràcies als escoltes i als equips de caps que durant molts anys vàrem treballar plegats per tal que als nois i noies de Solsona, les paraules servei i compromís formessin part del seu bagatge.

I dins l'escoltisme, un record ben viu en la persona del

Pare Roure, sacerdot exemplar i gran educador entre altres qualitats.

Gràcies als companys de consistori que durant dues legislatures vàrem compartir projectes, il·lusions i entusiasme per poder millorar el govern de la nostra ciutat. I recordar l'amic Romà i en Florenci Vicens.

Gràcies a l'Orfeó per la música i l'alegria i la bona companyonia en aquests 50 anys de soci cantaire que he rebut per part de tots. A les actuacions et sents que formes part d'un poble que canta, que estima la terra, la llengua i les seves tradicions.

Gràcies al Centre Excursionista del Solsonès que en les activitats programades hem pogut gaudir dels cims, del paisatge, de l'esforç i de l'amistat.

I ara que m'he jubilat, gràcies als amics del programa de ràdio Camins, que tants bons moments ens ha permès passar davant d'aquests micros que primer ens feien molt de respecte i ara ja potser els comencem a dominar.

Gràcies també a tot l'equip de l'Aula d'Extensió Universitària i gràcies a tots vosaltres, amics i amigues que hem compartit moments de joia i d'amistat.

Gràcies a la meua família que segurament sense la seva disposició i ajuda moltes de les activitats que he fet no les hauria portat a terme.

I un record per al meu germà Joan Augé, enamorat de Solsona i de la seva comarca que havia format part de diferents associacions.

Gràcies a tots per poder compartir amb vosaltres aquest moment tant emocionant, i com digué en Baden Powell, fundador de l'escoltisme, "Procurem deixar el món una mica millor del que l'hem trobat". Gràcies."

Tot seguit, en Francesc Xavier Roca Guitart, llegí la glossa de la guardonada. L'acte es va cloure amb una petita actuació musical de l'Orfeó Nova Solsona.

L'Orfeó Nova Solsona

Glossa del Premi SIGNUM 2010 a Mercè Augé i Pellicer

Autor: Francesc Xavier Roca i Guitart

Bona nit a tothom.

Primer, felicitar el Consell Comarcal del Solsonès i la Fundació Francesc Ribalta per la sensibilitat que han mostrat atorgant aquest premi a la MERCÈ AUGÉ, sens dubte, un clar exponent de dinamització de la cultura i de les relacions socials al Solsonès.

Voldria començar aquesta glossa llegint unes paraules que ens han fet arribar ex-alumnes de la Mercè, arran de la concessió d'aquest premi:

"El que vaig aprendre amb la Mercè és a cuidar el jardí, la terra, el país, la seva llengua, la natura; a sentir-me profundament part d'aquest raonament de món, a voler conèixer altres mons; a valorar la diferència i l'autonomia cultural i personal, a estimar tothom. Vaig aprendre a aprendre, a observar, a buscar, a veure que a la vida sempre hi ha portes per creuar i camins a seguir –encara que no hagin estat marcats -. Mercè: ets una amable referència per la meua vida".

L'educació és una part essencial de la nostra vida, des de sempre ens ha preocupat i hauria de ser aquell cove ple que tantes vegades trobem buit. Ja al segle VIII a. C. el filòsof grec Hesíode deia: "l'educació ajuda la persona a aprendre a ser el que és capaç de ser."

Estem vivint temps durs. És ara, més que mai, que necessitem que l'educació creï persones que puguin veure el món d'una manera més raonada i interioritzada, persones amb capacitat i valors clars i transparents.

La persona del segle XXI, per a desenvolupar-se plenament, ha de ser cooperativa i emocional. El coeficient emocional no es pot menystenir davant del coeficient intel·lectual.

En aquest món ple d'incerteses necessitem agafadors, persones àncora, persones missatge, però sobretot que siguin com nosaltres, humanes i imperfectes.

Tenim el goig de ser avui aquí per atendre el reconeixement que el Consell Comarcal ha volgut transmetre a una persona - missatge, una persona referent, guia, que sempre ha donat el millor d'ella mateixa.

La Mercè Augé traspassa fronteres, tant geogràficament, - doncs ha estat gairebé a tot arreu del món -, com mentalment, - s'ha avançat en el temps, valenta i transgressora quan ha fet falta, però alhora ha sabut mantenir allò essencial en la persona: el compromís, la confiança.

La Mercè Augé primer és compromís, posant al dia allò que no li agrada, sempre conseqüent amb ella mateixa.

Des dels seus valors s'ha anat guiant en totes les manifestacions personals, valors que han anat a la recerca de permetre el creixement personal. Amb un estil senzill de fer les coses, - fugint de titulars i quedant-se, sempre que ha pogut, en l'anonimat -, ha desenvolupat les capacitats de la persona, per sobre d'ideologies de països o de races, palpant el que tenia més a prop, el país, la comarca, aprenent a conviure amb les persones diferents.

La Mercè es dona totalment a qui té a la vora, sense lligar-se i sense lligar, regant la llavor que cada persona duu a dins per tal que cadascú pugui desenvolupar-se individualment, lliurement.

En definitiva, la Mercè, amb el seu saber fer ha contribuït a fer ciutadans més crítics, més lliures, amb un fort bagatge interior, amb capacitat de gestionar col·lectivament, d'intervenir creadorament en l'àmbit personal, familiar, de grup i cívico-social.

Hem tingut sort que aquesta vessant humana tant potent, i el seu esperit jovial i jove els ha canalitzats cap a tots els àmbits en què ha intervingut: com a mestra, com a membre escolta, des de la política, des de l'àmbit esportiu i també el cultural.

Voldríem avui fer una pinzellada a alguns dels àmbits en què la Mercè s'ha desenvolupat.

Ja, amb només 10 anys, va ser Presidenta de les Aspirants d'Acció Catòlica. Estudiava a les monges, eren moments molt durs, anys de postguerra, però a casa de la Mercè es van obrir camins que van impedir que es tallessin les ales d'aquella noia que volia aprendre, que volia comprendre.

Se'n va anar a Barcelona a estudiar Magisteri, de resident amb les Concepcionistes. Al matí anava a l'Escola Normal a estudiar el Magisteri i per la tarda va fer els cursos de 5è a 7è de Batxillerat.

Una vegada acabats els estudis i superat l'Examen d'Estat, la Mercè tornà a Solsona. Som a l'any 1953, un moment en què té dubtes: prové d'una Barcelona en plena ebullició, connectada amb els corrents europeus del moment, i el retorn a Solsona és dur. S'arriba a plantejar continuar estudiant, però finalment es queda a Solsona.

En aquell moment comença a estudiar anglès per correspondència, però ella vol tornar a Barcelona, per això s'apunta a un Curs de Tall i Confecció - estu-

Mercè Augé va ser regidora a l'Ajuntament de Solsona. Foto d'arxiu

dis que en aquella època es veien més escaients per a una dona. És en aquell any 1955 que coneix el Moviment Escolta.

A partir del 1956 tornà a Solsona i de seguida començà a fer substitucions de mestra. L'any 1958 va a l'escola del Pantà de St. Ponç a fer un interinatge. Són temps de cotxes de línia i desplaçaments a peu.

Imagineu-vos la Mercè en aquella època amb més de 30 alumnes. El repte era gran: aprendre a coordinar i lligar els diversos nivells dins la classe no era gens fàcil.

Més tard va anar a Cambrils, on va exercir des del 20/4/1959 fins al 31 de maig de l'any següent, i tornà a Solsona a les Escoles Nacionals, on va fer de mestra des de l'1/11/1962 fins al 31/8/1963. El curs següent el va iniciar el 8/10/1963 a Castellar de la Ribera, fins al 27/12/1963. Ja a l'any 1964 va fer un curs, per primera vegada en escola mixta, a Torredenegó.

Finalment, a l'Escola de Lladurs, "la seva escola", hi va exercir i deixar empremta durant 34 anys, des de l'1/9/1967, fins al 31/8/2001.

La Mercè, en la seva vessant pedagògica, exercia fent ús de mètodes i estratègies que avui en dia estan demostrant ser les bases d'una educació ben fonamentada i reeixida. Anant encara més enllà amb una visió de l'escola plantejada com a nucli de convivència individual i col·lectiva i com a motor social.

Va ser pionera en fer la Setmana Blanca i encapçalà projectes com el de l'Escola Viatgera, que ella ja posà en marxa l'any 1962.

En l'àmbit educatiu va col·laborar en la creació d'un ens cooperatiu: el Col·lectiu de Mestres Rurals del Solsonès, que l'any 1981 era dels primers projectes a tot Catalunya que nasqueren amb l'objectiu de satisfer la necessitat de compartir experiències i mètodes amb altres companys que treballaven en entorns similars.

L'any 1989 col·labora en la creació d'una de les primeres ZERS en veure la llum: la ZER del Solsonès, entitat que s'ha mostrat essencial en la tasca coordinadora de la docència a tota la comarca.

Molt a prop d'aquesta vessant de mestra, en trobem una altra que també té molt d'educadora: parlem de l'escoltisme. Ja l'any 1966, de la mà dels Claretians pare Gomis i pare Roure, la Mercè Augé fou una de les pioneres de l'Agrupament Escolta Claret a Solsona. Van començar només nois minyons escoltes, i més tard, l'any 1977 van començar a entrar-hi les noies. Al primer equip de Caps de Llops ja hi trobem la Mercè, però si hi ha un mot que la identifica i pel qual encara se la coneix és l'Akela. Va arribar a ser Cap d'Agrupament als anys 70, i va mantenir lligams actius amb l'escoltisme solsoní durant més de 25 anys.

La Mercè ha expressat l'arrelament al país, també musicalment. Ja de joveneta tenia coneixements de piano i la cara més visible de la seva sensibilitat musical la tenim en la seva forta vinculació a l'Orfeó Nova Solsona, del qual ja en formava part l'any 1960. A l'Orfeó hi va participar primer com a cantaire – contralt-, i després, assumint, quan va fer falta, altres responsabilitats. Cal recordar de manera especial els anys en

Mercè Augé en la Festa del Docent l'any que es va jubilar

què en va ser Presidenta, des del 78 al 83, la primera cantaire Presidenta. Recordem, d'aquells anys, concerts de corals de reconeguda vàlua: la Coral Sant Jordi, l'any 79, o l'Escolania de Montserrat, l'any 83. De l'època en què fou Presidenta cal destacar-ne també la compra d'un piano de cua. L'Orfeó li va reconèixer aquest Nadal passat els seus 50 anys de pertinença a l'entitat.

Segurament el fet de conèixer tanta gent i aquesta voluntat d'ajudar i servir, la van portar a l'Ajuntament de Solsona, on va ser-hi durant 8 anys: des del 1983 al 1991. Eren anys extraordinaris, plens de projectes, tot estava per fer. Catalunya sortia de 40 anys de dictadura, i els vents del moment eren del tot encisadors.

Durant la primera legislatura va ser Regidora d'Ensenyament, Presidenta de la Comissió de Cultura i Joventut (que en aquell moment englobava ensenyament i esports).

Durant la segona, del 1987 al 1991, la Mercè assumeix la responsabilitat de Primera Tinent d'Alcalde i la Regidoria d'Ensenyament, Cultura Musical i Cultura de Museus. Pertanyen a aquest període el naixement dels Concerts d'Estiu, com també els primers passos de l'Escola Municipal de Música.

Paral·lelament, la Mercè ha estat vinculada a activitats i entitats esportives que mostren amor al territori i a la natura. En aquest sentit cal recordar que fou a la primera Junta del Club d'Esquí Solsona com a vice-presidenta, així com també sòcia des dels anys 70 del Centre Excursionista del Solsonès.

Ja més recentment la podem trobar com a membre actiu de l'Aula d'Extensió Universitària, d'on és vice-presidenta.

Actualment, és també col·laboradora de Solsona FM al programa Camins, on sovint ens parla dels seus viatges i experiències personals.

Bé, arribem al final. He intentat fer justícia a una persona, primer de tot: dona, una dona pionera, transgressora en un moment en què les dones ho tenien tot molt més difícil.

Sens dubte, el nostre país, Catalunya, té un gran valor que l'ha cohesionat terriblement, que és la força de les nostres dones; dones com la Mercè que no han tingut por, que tot i estar en ocasions cansades, s'han refet i han tornat a sortir a lluitar, a tirar endavant, tibant del carro.

Sens dubte, hem tingut, tenim i tindrem molta sort, per molts anys persones properes, com la Mercè, ens continuïn mostrant el camí i ens continuïn dient a cau d'orella:

Tant com puc, sempre a punt.

Moltes gràcies.

Solsona, a 14 de gener de 2011.

Novetats a la pàgina web del Bisbat de Solsona

Des de fa unes setmanes la pàgina web del bisbat de Solsona www.bisbatsolsona.cat ha incorporat l'enllaç a dues pàgines d'entitats del nostre bisbat

Una és la pàgina web del curs Alpha www.soparalpha.com en la que trobareu informació sobre aquest curs adreçat a les persones allunyades. L'altra pàgina web és la de l'Escola de Formació de Laics. L'Escola ja havia disposat feia temps d'una pàgina web pròpia, però es va donar de baixa. Ara torna a estar disponible per als qui la vulguin visitar, oferint tota la informació sobre aquesta escola de formació.

Recordem que a la pàgina web del bisbat hi trobareu també les notícies més destacades de la diòcesi, així com també informació sobre les parròquies i els mossens.

El bisbe de Solsona ha nomenat Mn. Joan Francesc Casals vicari general de la Diòcesi

El sr. Bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell i Gomà, ha nomenat Vicari general de la diòcesi de Solsona a Mn. Joan Francesc Casals i Cubinsà, fins ara rector de la parròquia de Sant Esteve de Bagà. El nomenament es va fer públic el dilluns dia 17 de gener de 2011. Casals succeeix a Mn. Anoni Quesada, que va ser l'últim vicari general del bisbe Traserra.

Mn. Joan Francesc Casals, de 49 anys, era rector fins ara de la parròquia de Bagà

Joan Francesc Casals i Cubinsà és nascut a la colònia Marçal (Puig-reig) el dia 7 de maig de 1962.

Va anar a les Escoles de Puig-reig i als 10 anys va anar a La Salle de Berga. Va estudiar Magisteri a la universitat Blanquerna de Barcelona. És professor de primària de català.

Entrà al Seminari i fou ordenat prevere el dia 1 de setembre de 1991 a Berga. Ha estat vicari de Bagà; vicari de Navàs; professor de l'Escola diocesana de Navàs; Rector de Balsareny; Rector de Sant Jordi de Cercs; vicari de Berga; capellà de l'Hospital de Sant Bernabé de Berga; delegat de Pastoral de la Salut; arxiprest de Berga.

Del 2007 al 2010 ha estudiat a la Universitat Pontifícia Lateranense de Roma, on s'ha llicenciat en Dret Canònic. En aquests moments està acabant el doctorat en Dret Canònic.

Ha estat fins ara Rector de la parròquia de Sant Esteve de Bagà.

Pla d'emergència social de Solsona

Necessitem la teva col·laboració

Solsona ha posat en marxa el Pla d'emergència social per ajudar les famílies més directament afectades per la crisi. Si vols col·laborar amb el fons econòmic d'aquest projecte, pots fer les teves donacions al **número de compte 2100-0081-98-0200353789 de la Caixa**.

Si vols participar en la gestió del Banc d'Aliments, fes-te voluntari de Creu Roja del Solsonès. També pots col·laborar-hi fent aportacions d'aliments, **preferiblement oli i llegums**. Pots contactar amb Creu Roja a través del telèfon 973 48 06 52 o bé per correu electrònic a l'adreça elsolsones@cruzroja.es.

